

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(81) TEKVÎR SÛRESİ

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (51)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(81) TEKVÎR SÛRESİ

NECDET ARDIÇ

**İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (51)**

	SAYFA NO
İÇİNDEKİLER:	(1)
ÖN SÖZ:	(2)
81-TEKVİR SÛRESİ:	(3)
(1) Âyetler:.....	(6)
(2) Âyetler:.....	(7)
(3) Âyetler:.....	(8)
(4) Âyetler:.....	(8)
(5) Âyetler:.....	(9)
(6) Âyetler:.....	(9)
(7) Âyetler:.....	(10)
(8) Âyetler:.....	(11)
(9) Âyetler:.....	(11)
(10) Âyetler:.....	(12)
(11) Âyetler:.....	(12)
(12) Âyetler:.....	(13)
(13) Âyetler:.....	(14)
(14) Âyetler:.....	(14)
(15) Âyetler:.....	(14)
(16) Âyetler:.....	(15)
(17) Âyetler:.....	(15)
(18) Âyetler:.....	(16)
(19) Âyetler:.....	(16)
(20) Âyetler:.....	(17)
(21) Âyetler:.....	(18)
(22-) Âyetler:.....	(18)
(23-) Âyetler:.....	(19)
(24-) Âyetler:.....	(20)
(25-) Âyetler:.....	(21)
(26-27) Âyetler:.....	(26-26)
(28-29) Âyetler:.....	(27-27)

ÖN SÖZ:

Evvelâ bütün okuyucularıma bir ömür boyu sağlık, sıhhat ve gönül muhabbetleri ve gerçek mânâ da tasavvufî idrakler niyaz ederim. Bu dünya da en büyük kazanç burasını, bu âlemi şehâdet-i, gerçekten müşahede ederek yaşayıp geçirmek ve kendini tanımayı bilmek olacaktır. Kûr'ân-ı Kerîm'de **(yolculuk)** adlı sohbetlerimizin bazılarını vakit buldukça yazıya geçirtip daha sonra vakit buldukça kitap haline dönüştürmek için çalışmalar yapmaktayız. Onlardan biri de, mevzuumuz olan, **"TEKVÎR"** Sûresidir. Nihâyet vakit bulup onu da aslını değiştirmeden o günlerde yapılan sohbet mertebesi itibarile ve bazı ilâveler yaparak düzenlemeye çalışacağım. İçinde bir hayli mevzular olan bu Sûre-i şerifin zâhir bâtın nûrundan bu dünyada iken yararlanmaya gayret edelim. Cenâb-ı Hakk'tan bu hususta her kez için başarılar niyaz ederim.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yad et, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı'nın rûhlarına, Nusret Babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayelden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek mânâ da bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır.

Terzi Baba Tekirdağ (22/07/2012) Pazar:

81-TEKVİR SÛRESİ:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

BİSMİLLAHİR RAHMÂNİR RAHİYM

﴿ ۸۱ ﴾ سُورَةُ التَّكْوِيْرِ

Cenâb-ı Hakk (c.c) Kûr'ân-ı Âzîmûşşan içerisinde evvelâ kendi hakîkatini daha sonra âlemlerin hakîkatini sonra insânın hakîkatini gerek açık ibâreler olsun gerek gizli ibâreler ile olsun bizlere bildirmiştir. Bizlere düşen görev Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın bu sergilemiş olduğu hakîkatlerini idrâk etmeye çalışmaktır. Bunları da kendi beşeri anlayışımız içerisinde değil O'nun bize anlattığı şekilde anlamak üzere yola çıkalım çünkü Kûr'ân-ı Kerîm ve anlatmak istediği hakîkatlere ulaşamamızın en büyük sebebi meselelere nefsi yönlerden bakarak o şekilde yapılan değerlendirmeler ile onu anlamaya çalışmamızdan kaynaklanmaktadır. Akli cüz akli küll'den gelen hakîkatleri anlamakta yetersiz kalmaktadır bu nedenle yapılması gereken iş akli cüz'imizi akli külliye dönüştürerek gelen bilgileri o şekilde idrâk etmeye çalışmaktır. Bu yön ile Sûrelere ve Âyetlere baktığımızda ancak âlemlere ve Hakk'a gerçek yoldan yaklaşma imkân ve ihtimâli olabilmektedir. Cenâb-ı Hakk (c.c)'a ne kadar şükretsek azdır, gerçekten büyük bir gizlilik içerisinde ama aynı zamanda o derece açıklık içerisinde bu hakîkatlerin hepsini Efendimiz (s.a.v)'e tebliğ etmiş ve Efendimiz (s.a.v)'de bizlere bildirmiştir. Bizlerden önceki ümmetlerin böylesine açık bilgileri ve

bilimleri yoktu.

Efendimiz (s.a.v) mi'rac gecesi Cenâb-ı Hakk (c.c)'dan üç torba ilim aldığı ve bunların birinin herkese açılmasının emredildiğini, bir torbanın bazı kişilere açılmasının bazı kişilere açılmamasının emredildiğini, bir torbasının ise hiç açılmamak üzere kendisine tenbih edildiğini buyurmaktadır. Zâhiren bu ifâdeler baktığımızda bazı ilimlerin gizli kalması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Ancak, Mevlûd-ü Şerift'te de belirtildiği üzere;

"Her ne vaki oldu ise serteser, ashâbına hepsini verdi haber",

denildiği gibi Efendimiz (s.a.v) hiçbir şeyi gizli bırakmadan her şeyi bizlere bildirdi.

Genele açılan torba, şeriat mertebesi itibarıyla Kûr'ân-ı Âzîmûşşan'ın içerisinde olanların genele açılmasıdır.

Târikat mertebesi itibarıyla ise kişilerin kabiliyetlerine göre hakikatlerin bazılarına açılıp bazılarına açılmamasıdır.

Hakikat mertebesi itibarıyla ise ehillerine açıldı.

Kişiler yapacakları çalışmalar ile bu hakikatlerin hepsini ulaşabilirler ancak ilk anda anlayıp idrâk edilme özellikleri yoktur. Bu ilimler birbiri içerisine geçmiş kutular gibi gizlidir ve talep edildiğinde ancak oradan çıkabilmektedirler.

Bu kısa girişten sonra Tekvîr sûresinin Ebcad sayı değerlerini inceleyelim:

81. sûre, 29 âyettir.

Toplarsak ($81+29= \mathbf{110}$) (1 ve 1) Âyet-i Kerîmelerdeki zâhir ve bâtın hakikatlerin varlığının göstergesidir. Bütün varlıkta var olan tek'in yani (1) in gerek mânâ gerek sayısal mevcûdiyetinin yanına gelen (0) sıfırlar çokluğu oluşturmaktadır.

Sûrenin kelime adeti 139'tur.

Toplarsak ($1+3+9=\mathbf{13}$), sûrenin içerisinde hazreti

Resûlullah (s.a.v)'ın hakîkatinin olduğu ve ona bağlı olduğunu açık olarak göstermektedir.

Ayrıca (139) "Muhammed" isminin, uzatma harfleriyle ilâveli aynı sayısıdır. Aslında "Muhammed" isminin, sayısal değeri, (132) dir.

Harfleri - Beşüz otuz üç. (533) (5+3+3=11) Hazret-i Muhammed. (5) Hazret mertebeleri. (33) ise bilindiği gibi "Mescid-i Nebevî'nin ilk direk sayısıdır.

Fasılası - (ن) "nun" (م) "mim" (س) "sin" (ت) "te" "Nûn" Nûr-u İlâh-î, "Mim" Hakikat-i Muhammed-î, "sin" insân, "te" ise, ente yani "sen" hükmünde dir. Bütün bunların hakikatleri Âyet-i Kerîme' de mevcuttur.

Peygamber Efendimiz:

= her kim Kıyamet gününe gözü görüyor gibi bakmak arzu ederse, (81) İzeşşemsü küvviret, (82) izessemâünfetaret, (84) izessemâünşakkat, Sûrelerini okusun. Buyurmuştur.

Görüldüğü gibi Efendimizin kıyamet hakkında ki, tavsiyesi çok dikkat çekicidir ve (yakıyn) ilminin îzahıdır. "Gözü görüyor gibi bakmak" bir müşahede "**şahitlik**" işidir, Âyet-i Kerîme'lerin hakikatlerine ve tesir sahalarına bu ciddiyet ve anlayış ile yaklaşmamız gerekmektedir, belki o zaman gerçek Kûr'ân-ı Kerîm'i okmaya başlamış olabiliriz.

Kıyâmetten bahsedilen bu sûre-i şerifte hakîkat-i Muhammedî'nin kıyâmet "**sûreti**" ortaya gelmektedir.

İşte bu bilgiler açılmaması belirtilen torbadan olup ancak ehillerine uygun yerlerde açılabilmektedir, başka yerlerde açılrsa dahi zâten pek anlaşılammaktadırlar.

BİSMİLLAHİR RAHMÂNİR RAHİYM

﴿ ۸۱ ﴾ سُورَةُ التَّكْوِيْرِ

﴿ ۱ ﴾ اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

(İzeş şemsu kuvviret.)

(81/1) "**Güneş bürülüp dürüldüğü zaman.**"

Bu ve diğer Sûrelerin, tefsirlerimizde çok geniş ifadeleri vardır, bunlar genelde zâhiri ifadelerdir. Ancak Âyet-i Kerîmelerin daha bir çok ifadeleri de vardır, bunlar ise "**iş'âri**" "**işaret**" tefsir yönleridir ve **indî**'dir geneli bağlamaz. Zâhiri üzere olan aslını bozmadan bunlardan da yararlanmak yerinde olur, kişi bunlardan da istifade edebiliyorsa ne âlâ aksi halde ilgilenmez okumaz bırakır gider kendinin bileceği iştir. Burada bahsedilen hâdiseler genelde kıyametin oluşumunda görülebilecek hususlardandır. Eğer bir kimse kıyametin kopmasından evvel dünyadan ayrılmış ise, o zaman bu ve benzeri Âyet-i Kerîmelerin hükmünün dışında kalmış olacaktır. O kişi için bu bir eksikliklerdir. İşte bu eksikliğin ve haksızlığın giderilmesi kişinin bu ve benzeri Âyet-i Kerîmeleri kendi bünyesinde, özelinde yaşaması, bu ve benzeri Âyet-i Kerîmelerden kendilerinin de istifade etmeleri demek olacaktır. Cenâb-ı Hakk cümlemize her hususta özel bir anlayış ve idrak nasib etsin İnşallah.

Güneş genelde bildiğimiz güneştir. Ancak değişik mertebelerde değişik ifadelerle de kullanılır. Aynı zaman da güneş, Hakikat-i ilâhîyyenin de ifâdesidir. İnsân'ın şahsi kıyâmeti geldiğinde yani ölüm geldiğinde yani "rûh boğaza geldiğinde tövbe kapıları kapatılır" denildiği halde Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın ilâhî zâtî zâhir tecellisi genelde kesilmektedir.

Güneşin insan da ifâde ettiği ilâhî tecelli süresi ömrünün sonu itibariyle dolmuş ve kesilmiştir, bu aşamadan sonra kişi istese dahi tevhid ilimlerinden kendini tanıması yönünden herhangi bir şey alması mümkün değildir. Çünkü İlâh-î tecelli kendisi için "*dürülüp bükülmüş*" sona gelmiştir. Bu tecellinin devamı dünyada ki idrak ve anlayışı itibariyle mahşerde ve mahşer sonrası ebedi olarak devam edecektir. Ancak bazılarında "Mudil" ismi ağırlıklı, bazılarında ise, "Hâdî" ismi ağırlıklı olacaktır. Burada ise bu isimler birliktedir. Dileyen dalâlete dileyen hidâyete yürüyebilmektedirler.

Kişilerin iç bünyelerinde kendilerine ait sırası ile değer yargıları itibariyle, güneşi, ayı, yıldızı vardır, bunlardan biri şu veya bu şekilde ortadan kalkınca onlarda "*dürülüp bükülmüş*" olurlar, Cenâb-ı Hakk bizleri kendi İlâh-î güneşinin çevresinden ayırmasın.

﴿ ٢ ﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿﴾

(Ve izen nucûmun kederet.)

(81/2) "*Ve yıldızlar solduğu zaman.*"

Âyet-i Kerîme, zâhiren bu âlemin düzeninin bozulmasını ifâde etmekle birlikte, bâtinen "**ven necmi izâ hevâ**" (Necm, 53/1) Âyetinde belirtilen hâlin daha şiddetlisinin ortaya çıkışı ifâde edilmektedir. Hevâ yıldızı kişide durduğu sürece hakikat kamerine ulaşması yani hakikati Muhammedî'den nasib alması mümkün değildir. Işığı nefisinden almakta olan kişide nefis yıldızı söndüğü anda ancak mi'rac yolu kendisine açılır. Kişide kopmaya başlayan kıyâmet ile birlikte ne kadar nefsâni yıldızlar var ise yıldızlaşmış oluşumlar var ise yani kişiye Hakk'ın üzerinde değer ifâde eden ne kadar şey varsa aslında bunların hiçbir değerinin olmadığı ve bunların solduğu an bu Âyet-i Kerîme ile ifâde edilmektedir.

Kendi nefsi kıyâmetini daha ölmeden önce dünyâda yaşıyorken koparan kimselerde bu hâdiseler yaşanmaktadır. Diğerleri ise her şeyde olduğu gibi bu hususta da hayal âleminde yaşamaktadırlar.

Bu hususta geniş bilgi (37-53-Necm Sûresi) isimli kitabımızda mevcuttur dileyenler oraya bakabilirler.

﴿٣﴾ وَأِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

(Ve izelcibâlu suyyiret.)

(81/3) "Ve dağlar yürütüldüğü zaman."

Fizik beden vücûdumuz dağ hükmündedir. Bu oluşum yerinden kaydırıldığı zaman yani her birerlerimizin vücûtlarında tabîattan kaynaklanan toprak oluşumları yürütüldüğü yani şartlanma dağlarımız değişmeye başladığı zaman ve anasır-ı erbâanın toprak kısmı kişinin elinden alınmaya başladığı zaman, demektir.

Bu hâle gelen kişi artık sırtında taşıdığı nefsi beden yükünü yavaş yavaş yere aslına indirerek oda kendi aslı yani hakit-i olan ruhani tarafı ile ünsiyet kurmaya başladığı zaman kendisinde büyük bir hafifleme olacaktır bu halde ise seyri daha hızlanmış olacaktır.

﴿٤﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

(Ve izel işâru uttilet.)

(81/4) "Ve yüklü develer başıboş bırakıldığı zaman."

Bizim için çok değerli olan nefis develerimizin üzerinde yol almaktayız ki bu bizim için sürekli faaliyet ortaya koyan oluşumlardır. Bunlar dahi o kıyâmet sürecinde unutulduğu Artık eğitimin sona erdiği zamanlar demektir.

﴿٥﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

(Ve izel vuhûşu huşiret.)

(81/5) "**Ve vahşi hayvanlar toplandığı zaman.**"

Nefsaniyyet ormanlarımızda yaşamakta olan vahşi hükmünde olan nefsânî oluşumların ortaya çıkmasıdır, çünkü o anda onların faaliyet sahaları ellerinden alınmaktadır. Nefsi emmâre faaliyetini ortaya getirebileceği bir mahâl bulamamaktadır çünkü kişide artık sâdece ölüm korkusundan dolayı bütün güçler tek yere toplanmaktadır. Ve o güçler bu tek yerde toplandıkları anda yaşadıkları vahşi hayatın farkına varacaklardır ancak ve bu kadar güzel ilâhî muhabbet ile yaşanacak haller var iken kendilerindeki vahşilik yaşamının pişmanlığını duyacaklardır.

"Bu hususta da oldukça geniş bilgi (61-4-Bir ressam hikâyesi) isimli kitabımızda mevcuttur dileyen oraya bakabilir. Eğer vakti varsa hepsini, eğer vakti kısıtlı ise özet olan son bölümünü okusun, tavsiye ederim."

﴿٦﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

(Ve izel bihâru succiret.)

(81/6) "**Ve denizler kaynaştığı zaman.**"

Deniz, sudur ve bizim varlığımızda mevcûd anasırı

erbâanın su kısmının ifâdesidir. Yukarıda dağ ifâdesiyle toprak kısmı kaydırılan anasır-ı erbâanın burada su kısmında kaldırılması anlatılmaktadır.

Diğer yönden, su ilim ve hayattır. Her bir esmâ-i İlâhiyenin de kendi özellikleri itibariyle birer deryalığı vardır. Yani her bir esmâ-i ilâhiyye kendi hakikatleri itibariyle birer derya, denizdir işte ilm-î derya ve denizinde faaliyetlerini sürdürürler. İşte kıyamet yaklaştığında bütün bu Esmâ denizlerinde çok büyük faaliyetler oluşacaktır her biri kendi kutruna kaynaşmağa başlayacak ve emri İlâhiyye yi yerine getireceklerdir. Yani çalışma kapasiteleri çok yükselecek kıyametlede bir çoklarının faaliyeti arzımızda sona erecektir.

﴿٧﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

(Ve izen nufûsu zuvvicet.)

(81/7) "Ve nefsler eşleştirildiği zaman."

Kıyâmetin kopmaya başlayarak büyük hâdiselerin olduğu anda nefslerin birleşmesi, kişinin önceleri var zannettiği bireysel nefsi ile, bireysel varlığı ile ilâh-î nefsin birleştiği andır. Ve bu idrâk ancak kıyâmet halinde olabilmektedir, zâhiren bahsedilen kıyâmetin dışında bizler seyri sülûk yolunda kıyâmet hakikatini kendi varlığımızda ortaya getirdiğimiz anda bizim var sandığımız bireysel varlığımız yokmuş o aslında Hakk'ın imiş dediğimiz anda bu âyeti kerîmenin hükmü bizde tahakkuk etmiş olacaktır. Yani bireysel nefsi ile İlâh-î nefsimizin birleştiği zaman beşeri nefsimizin kıyamet-i kopmuş olacak nefsi, nefsi-sâfiye olarak gerçek haline ulaşmış olacaktır.

﴿٨﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

(**Ve izel mev'udetu suilet.)**

(81/8) **"Ve diri olarak toprağa gömülen kız çocuğuna sorulduğu zaman."**

Zâhiren cahiliye döneminde yapılmış olan bir uygulamadır ve daha sonra müslüman olan bir çok kimse bu hallerden dolayı çok üzölmüşlerdir.

﴿ ٩ ﴾ بَايَ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿﴾

(**Bi eyyi zenbin kutilet.)**

(81/9) **"Hangi günâh sebebi ile öldüröldü?"**

Bâtinen bu iki Âyet-i Kerîme'ye bakabilirsek; seyri sülûk yolunda olan dervîşe nefsi küllden bir ilim gelirse ve o gelen bilgilere îtibar edilmeyerek hükümsüz bırakılıp yere gömölürse, bu Âyet-i Kerîme hükümleri icra edilmiş ve bu halin hükmü altına girilmiş olmaktadır.

Bu nefsi küll bilgilerini burada ne için tatbik etmedin ihtarı verilmektedir.

Nefsi küllden gelen bilgilerin şeytanî ve vehmî bilgilere yakın olabilmesi kişileri aldatabilmektedir ve bu nedenle bunları iyi ayırmak lâzımdır. Eğer bu gelen bilgileri geliştirerek büyütebilirsek zaman içerisinde onlar üretici olmaktadır yani kız çocuklarının büyüyünce doğurgan olması gibi o ilimlerde doğurgan olmaktadırlar ve bu nedenle çok mühimdirler. Kişilerin sâdece akli küllden gelen bilgileri almaları yeterli olmaz nefsi küllden gelen bilgilerinde alınarak ikisinin birlikteliğini sağlayıp üretken olmak gerekmektedir.

Âyet-i kerîme'nin zâhiren ifâde ettiğî hallerde göz önüne alındığında görüyoruz ki, bu gelen ilimler gömüldüğünde İslâmiyetten evvelki haller yaşanmakta ve

mânen İslâmiyyet'te dahi olsak fiilen câhiliyye dönemini yaşamaktayız demektir. Günümüzde de dinimizde oluşan cahillikde bu yüzdendir yoksa Efendimiz (s.a.v)'in getirdiği ışığı idrâk ettiğimizde hepimizin zâhir ve bâtınımızın apaydınlık olması lâzımdır.

﴿ ۱۰ ﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿﴾

(**Ve izes suhufu nuşiret.)**

(81/10) "**Ve sayfalar açıldığı zaman.**"

Herkesin eline amel defteri verildiği zaman. Bir insânın ömrü boyunca yaptıkları amel defterlerinde yazılıdır ve bir kısmına defterleri sağından bir kısmına solundan verilir. Amel defterleri sağından verilenler sâid, soldan verilenler ise şâki olanlar olacaklardır.

Diğer yönüyle ise, kişi yalnız başına kaldığı bir zaman tefekkürü nispetinde yaptıkları gözlerinin önüne gelerek onların muhasebesini yaptığında bu âyeti kerîme hükmünce sayfalar kendisine açılmaktadır.

﴿ ۱۱ ﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿﴾

(**Ve izes semâu kuşitat.)**

(81/11) "**Ve semâ sıyrılıp kaldırıldığı zaman.**"

Kişinin gönül semâsı bozulduğu zaman. Semâ havanın ifâdesidir ve yukarıdaki Âyetlerde anasırı erbâadan toprak ve suyun kaldırılmasında olduğu gibi bu Âyet-i Kerîme ile de havanın bozulup kaldırılma zamanından bahsedilmektedir.

Kişisel kıyâmetimiz olan ölüm anı ile birlikte hem hevâmız, bozulup havaya gitmektedir ve hem de nefes

alıp verme sisteminin tamamen bozulması ifâde edilmektedir.

Not= Tam bu iki Âyet-i Kerîme'yi yazıyorken, Bu gün ramazanın altısı hava oldukça sıcak, günler en uzun zamanında, (26/07/temmuz 2012) Perşembe'ye yeni girdiğimizde (saat 00.30) da orta şiddette bir zelzele oldu adeta yazmaya çalıştığım bu Sûre-i Şerifte bahsedilen hâlin küçük bir tatbikatı gibi oldu. Cenâb-ı Hakk daha şiddetlilerinden korusun İnşallah.

﴿ ۱۲ ﴾ وَإِذَا الْحَجِيمُ سُعِرَتْ ﴿﴾

(Ve izel cahîmu su'iret.)

(81/12) **"Ve cehennem kızıştırıldığı zaman."**

Genel olarak cehenneme gireceklerin zamanları yaklaştığında cehennemin hazır hale getirilmesi için yapılacak olan işlemdir.

Kendi nefsimiz yönünden ise bizde mevcûd olan anasırı erbâadan ateş unsurunun kıyâmet halinden bahsedilmektedir. Bununla kıyamet anında bizdeki dört unsurun kaldırılmasından bahsedilmiştir.

Bizde bulunan nefsi ateş yani kendimizde sahiplendiğimiz mal, mülk, evlât, hayât vb. ne varsa ölüm anında hepsinin elimizden gittiğini gördüğümüz anda bizde bir alevlenme başlıyor ve bu da cehennem ateşini ortaya getiriyor eğer biz vaktiyle bu ihtiraslardan kurtulmuş olsaydık cehennem alevlenmez idi.

﴿ ۱۳ ﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿﴾

(Ve izel cennetu uzlifet.)

(81/13) **"Ve cennet yaklaştırıldığı zaman."**

Cennet huzur mahâlli, ilâhî tecelli mahâlli olduğuna göre ileriki dönemlerde Rabb'in ile bulunacağı zamanların sana daha açık olarak gösterildiği zaman demektir.

Ayrıca kıyâmetin kopmasıyla Rabbinden uzak kalacağı şeklinde bir ümitsizlik içinde olunmaması da ifâde edilmektedir.

(Alimet nefsün mâ ahdaret.)

(81/14) **"Her nefis, hazırlamış olduğunu bilmiş olacak."**

Ömrümüzü Hakk'ın yolunda geçirmiş, ibâdetlerimizi yapmış, belirli sohbetlere katılmış, Hakk yolunda kitâplar okumuş, kendimizi belirli bir şekilde tanıyabilmiş isek kendimizi Hakk'a sunmaya hazırlamışız demektir.

Buraya kadar olan Âyet-i Kerîmeler'de kıyamet sahnelerinden bahsedilmişti. Bundan sonraki Âyet-i Kerîmeler'de ise muhtelif haller bildirilmektedir.

﴿ ١٥ ﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَّسِ ﴿﴾

(Fe lâ uksimu bil hunnes.)

(81/15) **"Bundan sonra hayır, hunnese yemin ederim."**

Hunnes ve kunnes'in günümüzde bilim adamlarınca uzaydaki karadelik ve akdelik denilen oluşumlar olduğu belirtilmiştir.

Hunnes yani karadelik mevcûd oluşumların bozulması sonrası bir araya gelip sıkıştırılmış halde olan hâlidir. Helezon gibi dönmekte ve çevresinden geçen herşeyi içine

almakta ve dışarıya çıkarmamaktadır. Bizdeki karşılığı nefsi emmâre'dir ki, çevresinde ne varsa içine çeker.

﴿ ۱۶ ﴾ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿﴾

(El cevâril kunnes.)

(81/16) "Cevalan eden kunnese."

Kunnes yani akdelik ise galaksilerin yeni oluşma aşamalarının başlangıcıdır.

Dünyâmızdan çok çok uzaklardaki galaksilerden yayılmaya başlayan ışıklar milyarca seneler sonra ancak dünyâımıza ulaşabildiklerinden o galaksiler sönmüş olsalar dahi biz onları var gibi görebiliyoruz.

Diğer yönden nefsimizi ehlileştirdikten sonra insan olma yolunda faaliyete geçirebilirsek işte o bizim fezamızda genişlemeye müsâit yeni gezegen varlığımız olacaktır.

﴿ ۱۷ ﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿﴾

(Vel leylî izâ as'ase.)

(81/17) "Ve kararmaya başladığı an geceye."

Kendi varlığımız açısından Âyet-i Kerîme'ye baktığımızda; Mûsevîyyet mertebesinde İsevîyyet mertebesine yöneldiği vakit yani fenâfillah'a yöneldiği vakte andolsun ki, demektir.

﴿ ۱۸ ﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿﴾

(Ves subhî izâ teneffes.)

(81/18) **"Ve ağarmaya başladığı zaman sabaha (yemin ederim ki)."**

Fenafillah'tan yani İsevîyyet mertebesinden geçip bakâbilillah'a yani Muhammediyyet mertebesine ulaşılması, demektir.

Buradaki nefeste nefesi Rahmânidir. Kişinin kendisinde bulunan Rahmâni hakikatleri idrâk ederek hakikati Muhammediyyeye eriştiği ve onları yaşatmaya başladığı zaman anlatılmaktadır.

Kişinin tabiatı üzere vukû bulan nefesi Rahmâni kişide zuhurları meydana getirmektedir.

Bunun içinde tek yol daha evvelce bu nefesi almış olandan bu nefesi almaktır. O nefes ile birlikte **"ve nefahtü"** yani rûhuda, nûruda, idrâkide gelmektedir.

﴿ ۱۹ ﴾ اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿﴾

(İnnehu le kavlu resûlin kerîm.)

(81/19) **"Muhakkak ki O (Kur'ân), gerçekten Kerîm Resûl'ün sözüdür."**

Bir önceki Âyeti Kerîme'de ifâde edilen nefesi Rahmâni bu Âyet-i Kerîme'de ne kadar açık olarak ifâde ediliyor ancak tabîi görene.

Kûr'ân-ı Kerîm, tabîi ki Allah kelâmıdır ancak her bir harfi ve kelimesi onun lisanından zuhura çıktığı için **"Resûl'ün sözüdür."** Ve kendisine verildiği içinde **"Kerîm"** dir. **Lügat mânâsı.**

Her şeyin iyisi, faydalısı. Kerem ile muttasıf olan, ihsan ve inayet sâhibi. Şerefli ve izzetli. Muhterem, cömert, müsamahakâr. (Kur'an-ı Kerim tâbirindeki kerim; muazzez,

mükerrem mânâsınadır. Kur'an-ı Kerim'de bu kelime 27 defa geçer ve ancak iki defa Cenab-ı Hak hakkında kullanılmıştır.)

﴿ ٢٠ ﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿﴾

(Zî kuvvetin inde zil arşı mekîn.)

(81/20) **"Yüce arşın sahibinin yanında büyük şeref (makâm ve itibar) sahibidir."**

Cebrâil a.s'ın bir ismi de Cibril-i Emin yani kendisine verileni dosdoğru getirendir.

Bu Cebrâil hükmü kimde var ise onun nefesi ile bu yeni hayat oluşmaktadır.

Her büyük meleğin tasavvufta bir karşılığı vardır,

Âzrail a.s gelmeden kişi nefsinden ölemez,

Mikâil a.s gelecek manevi rızıklar yani ilimler verecek,

İsrâfil a.s sûru öttürecek ki aklımızı başımızdan alsın, dünyamız değişsin.

Cebrâil a.s gelecek ve hakîkati ilâhîyyeyi iletacaktır. Cebrâil a.s'ın Meryem anaya İsâ'yı üflemesinin daha üstünde olarak Efendimiz (s.a.v)'in ümmetine, sahabeyi kirâma Kûr'ân-ı Kerîm'i ilkâ etmiştir yani nefhayı ilâhîyyeyi vermiştir.

Okunan Kûr'ân-ı Kerîm'leri duyuyor ve öylece bırakıp geçiyoruz oysa oradan bize nefhayı ilâhîyye gelmektedir, bu bağlantının kurulamamasının en büyük nedeni ise okuyanda bu nefesi ilâhînin olmamasından dolayıdır.

Bunlar kimdir, nedir, neredendir bunları iyice bir düşünmemiz lâzımdır.

"Muhabbetten Muhammed doğar" denilmiştir ancak bu muhabbet duygusal anlamda bir muhabbet değildir ilâhî

nefhanın içinde bulunan muhabbettir.

﴿٢١﴾ مُطَاعٍ ثُمَّ آمِينَ ﴿﴾

(Mutâin semme emîn.)

(81/21) **"O, kendisine itaat edilen, orada emin olandır."**

Herbirelrimizin varlığında mevcûd olan makâmı Muhammedi'dir ki bu faaliyete geçtiği anda gönülden akla ulaşmış olur.

﴿٢٢﴾ وَمَا صَاحِبِكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿﴾

(Ve mâ sâhibukum bi mecnûn.)

(81/22) **"Ve sizin arkadaşınız mecnun (deli) değildir."**

Mecnûn: Lügat mânâsı:

1. Deli. Çılgın.
2. İnsanlara çok hususta uymayan.
3. Birini çok fazla sevip aklını kaçıran. Âşık.

Cünûn: Lügat mânâsı:

1. Delilik, cinnet. Delirmek.
2. Çok olmak.
3. Otun uzaması. Olarak belirtilmektedir.

O günün insanları genelde, "Mudil" isminin ahlâk ve yaşantısından, yukarıda ki, m'anâların kendi bünyelerinde olduğundan, ancak bunları kendilerine yakıştıramayıp, karşı tarafın halleri imiş gibi görüp böyle

kabul etmekte "Mudil" isminin onları böylece de delâlete düşürüp akıllarını bu yönde kullanmaların sağlayıp aslında kendilerini "mecnûn" durumuna düşürmüştür.

Açıktır ki, Muhammed (s.a.v.) mi kabul etmemek **mecnûn**'luğun ta kendisidir. Peygamber efendimiz her şeyde ve her şeye, ayna olduğu için onlar kendilerinde olan bu zemmedilmiş-kötü görülmüş sıfatlarını, kendilerinde kıyasen, Peygamberimize vasıf olarak atmak istemişlerdir.

İşte bu yüzden sizin sahibiniz-arkadaşınız mecnûn değildir. Mecnûn olan onlardır. Üzülmenize gerek yoktur, denmiştir.

Aynı hadise nefsimizde de olmaktadır, tevhid-i çalışmalara başlayan aklımız ve gönlümüze, nefs-i emmâre aynı sözü söylemeğe başlar. Daha evvelce söylemiyor idi, çünkü bizde nefsimizle aynı hâlde idik, ne zaman ki, nefsimizin istek ve arzularını kontrol etmeye ve eski âdetlerini terk etmeye başladık, işte bizde nefsimizin indinde başlarda "mecnûn" damgasını yedik demektir. İşte aslında biz daha evvelden nefsimiz ile birlikte tam bir dünya mecnûn nu imişik'te farkında bile değilmişik.

İşte bu dünya mecnûnluğundan bizleri kurtan Muhammed (s.a.v.) Efendimizi mecnûn görenlerin kendileri mecnûn idiler. Halende öyledir.

﴿ ٢٣ ﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿﴾

(Ve lekad reâhu bil ufukil mubîn.)

(81/23) **"Ve andolsun (resûl), O'nu (Cebrâil A.S'ı) ufukta apaçık gördü."**

Efendimiz (s.a.v) Cebrâil a.s'ı Sidretü-l Müntehâ'da gördü. Bizlere çok küçük bir melek gösterilse ne hallere gireceğimizi bilmez iken Efendimiz (s.a.v) Cebrâil a.s'ı gördükten sonra dahi kendisinde hiçbir değişiklik olmadı,

çünkü o ana kadar kendisinde dört ameliyat yapılmıştı ki seyri sülûk yolunda olan her dervişte bu ameliyatların olması gereklidir, bunlar:

1. Ef'âl mertebesi için yapılan ameliyat ki bu meretebede ufku genişlesin.
2. Esmâ mertebesi için,
3. Sıfât mertebesi için,
4. Zât mertebesi için yani mi'rac için yapması lâzımdır.

Bu ameliyatlar zikir ve fikir ile olmaktadır, ne sâdece zikir ne de sâdece fikir yeterlidir. "**Zikir ona derler ki fikri açar**" denmiştir. Zikirden amaç bir yandan zikredilen sözün kişide açılması iken diğer yandan nefes yönüyle nefsâni gazların vücûttan izâle edilmesidir. Zikir sırasında nefes alıp verildikçe ciğerler tam kapasite çalışmaya başlar ve en uzak köşelere kadar uzanan oksijen ve ısınan vücût ile incelen kan daha akışkan hale gelir, işte bunların neticesinde akıl kapasitemiz artar, sinir sistemimiz dengelenir, gönül sıkışıklıkları azalır. Genişleyen ve sonsuzluğa doğru yol alan gönlün ufku, "mübîn-açık" ufuk olur.

Kişinin kendi varlığı, enfüs'ü, kendinin bir milimetre sonrası âfak ve madde gözünün görebildiği yerde ufkudur. Bu da mibîn-açık ufuktur. İşte gönlümüzü de varlık muhabbetlerinden ne kadar çok temizlersek ufkumuz o kadar çok açılmış olur, bu açılış nedeni ile de görüş kabiliyetimiz gelişmiş ve o nispette Cibrîl-i hakikatleri idrak etmiş ve yaşantızda tabik etmeye başlamış oluruz.

﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿﴾

(Ve mâ huve alel gaybi bi danîn.)

(81/24) "**Ve o, gaybtakini saklayıcı değildir (aynen tebliğ eder).**

Kendisine, Hakikat-i Muhammediyye'den gayb'ın dan

zuhuru Muhammediye ye aktarılan, gayb-î bilgileri gerek Kûr'ân-ı Kerîm, gerek hadîs-i kuds-î ve gerek Hadîs-i şerif olarak hiç birisini gizlemedi ve hepsini kişilerin akıllarına göre herkeze nakletti.

﴿٢٥﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿﴾

(Ve mâ huve bi kavli şeytânin recîm.)

(81/25) "Ve O (Kur'ân), kovulmuş şeytanın sözü değildir."

Recm: Lügat mânâsı:

1. (Recm. den) Taşlanmış, taşa tutulmuş.
2. Lânetlenmiş, mel'un. Olarak belirtilmiştir.

Cinn:

1. Bir cins ateşten yaratılmış olup, dünyanın insandan sonra en mühim sâkini-sekenesidir. Akıl ve şuur sâhibi olup pekçok şer ve isyan yapabildikleri gibi "*Peygamberlerin ve semâvî kitabların irşadlarıyla*" insana yetişememekle beraber terakki edip yüksek kemâlatlara çıkabilen mahlûktur. İnsanlar gibi dinin bir kısım emirlerini yapmakla ve bazı yasaklarından kaçınmakla yükümlüdürler. Kıyamet ve haşirden sonra cinlerden de dünya imtihanını kazananlar Cennet'e, kaybedenler Cehennem'e girecektir. Kâinat ve içindeki bütün varlıklar hakkında, en birinci söz söyleme hakkı; onların yaratıcısı ve mâliki olanıdır. Çünkü "*Yapan bilir, öyleyse bilen konuşur*" bir kâidedir. Cinlerin varlığını da, evvelâ; Kur'an-ı Kerimden öğreniyoruz. Ayrıca Peygamberimiz Resul-ü Ekrem'den (s.a.v.) gelen sahih rivayetler ve ashabının cinleri görmesi ve görüşmesi hâdiseleri de pek çoktur. Cinlerin pek çok cinsleri vardır. Bunlar lâtif yaratıklar oldukları için gaybî haberler

getirmekte kullanılabilirler. Fakat Hazret-i Peygamber'den (s.a.v.) sonra cinlerin gaybî âlemden haber hırsızlamaları Cenab-ı Hak tarafından menedilmiştir. Cinlerin, kötülüğe sevkedenlerine şeytan-ı cinnî de denilir.

2. Lügatta: Bir şeyi hisseden, setretmek, gizlemek mânasına gelir.

İblis:

1. (Lebs. den) Ayıbını, kusurunu örtüp iyi göstermek.
2. Suret-i haktan görünerek hile edip aldatmak.
3. Hile. Oyun.

Şeytan:

(El-Hannâs) (Hunus. dan) Geri çekilerek veya büzülerek, sinerek fırsat bulunca vesvese vermek için dönüp gelen. Sinsi şeytan. Besmeleyi işitince kaçan, gaflete dalınca musallat olan şeytan.

Azâzil:

Şeytan. (İblisin bir adı) Şerlerin temsilcisi.

Bilindiği gibi "Mudil" isminin en kemâlli zuhur mahalli olan "İblis" in melekler arasında ismi "azâzil" olan bir melek kuvvet idi. Ancak diğer meleklerden farkı dumansız ateşten halkediğinden aslı "Cinn" idi. Ve melekler arasında iyi bir yeri var idi. Yani bunlar hep birlikte Allah'ın kudret sıfatının kâinata ki tecellisi ve faaliyyetini sürdüren kuvvetleri idi. Cinn meleğinin diğer kuvvet meleklerinden bir farkı da belirli bir bilgisi ve ateş kaynaklı olduğundan benlik duygulu "**azâzil**" izzet duygulu olmasıydı, işte bu bilgisi ve izzeti dolayısıyla diğer meleklerden daha farklı bir durumu vardı ki, bu fark onu harekete geçirecek bir etken

olmadığı için henüz belirgin hale gelmemiş idi.

Ne zamanki, vakti geldi ilmi İlâhide ki "İnsan" Âdemiyet programı faaliyete geçirilmeye başladı, ilmi İlâhiyye'den Rahmâniyyet'e oradan Rububiyyete ve orada esmâ cennetindeki lâtif meleki yaşamına başladı ve orada kendisinin beden tesfiyesi yapıldıktan sonra kendisine "venefahtü fihi min ruhi" (15/29) Zât-ı mutlak kendisine kendi ruhundan üfledi-hayat verdi ve bu muhteşem Zât-î zuhurana bütün melekleri içlerinde ateş yapılı cinn meleğide olduğu halde yeni hayat sahnesine çıkmış olan "Âdem" e secde edilmesi istendi, işte o anda cinn isimli melek, bu emre uymadı içinde şahsi izzet ve benliği, yanlış kıyas yaparak bu secdesine mâni oldu, bu yüzden de emre asî olduğundan tardedilmişlerden-kovulmuşlardan oldu. Âdem-in hakikatini anlayamadığı ve onu sadece toprak zannettiği içinde ismi "İblis" oldu. Ve böylece onun ilminin zararı ilk olarak kendine dokundu.

Cebrâîl (a.s.) da ilim sahibi idi ancak o ilmini insanlığın lehine, "azâzil" olan "cinn" ise aleyhine kullandı-kullanıyorlar. Bu iki güç insanlığa eşit miktarda yaklaşabiliyorlar ve her ikisinin de hesaba kitaba sığmaz askerleri ordusu vardır ve bütün kâinatı kaplamış vaziyettedirler.

Cebrâîl (a.s.) evvelâ Peygamberlere kütübü semâviyye-semavî kitapları, getirdi ve kıyamete kadarda evliyayı kirama, Ârifi billâh'lara, mü'min ve muvahhit'lere ve cümle mü'minlere ve iyi niyetli diğer kimselere kendi mertebelerinden ilmi yardımlarını yapmaktadırlar.

Azâzil isimli Cinn de sonradan ismi "İblis" olan bu kuvvetinde bütün halk âleminde tesiri vardır. Kendi ahlâkı istikametinde olanlarla arkadaş olup onların hepsini, kendinin ilk düşmanı olarak kabul ettiği Âdem neslinin üstüne salmaktadır ve onları bilhassa teknoloji yoluyla meşgul edip aldatmakta güya bu yolla Âdem neslinden intikam almaya çalışmaktadır.

Not=Teknoloji, bilgisayar, internet ve diğerlerini şer-i

mânâ da kulanmakta hiç bir mahsur yoktur, Hattâ şiddetle kullanılması gereklidir. Yanlış olan iblisin istikametinde kullanmaktır.

Bunları yaparken de ne yazık ki, daha çok Âdem cinsinden olan kimseleri kandırmakta ve onların fikir yapılarına sahip olduktan sonra fikrine yerleştirdiği kendi mürted pragramını oradan diğer benzerlerine-Âdem oğullarına aktarmakta onların da fikir yapılarını eline geçirmektedir. İşte bu hâle gelenlerin ismine de "Şeytan" denmektedir. (*Minel cinneti vennâs*)(114/5) da bu demektir.

"kovulmuş şeytan." ın bâtın âlemindeki ilk ismi Azâzil, o âlemde gizli ismi "cin" esmâ âleminde "iblis" dünya âlemindeki faaliyet ismi ise "şeytan" dır. Ancak gene de bu dört ismi ile de faaliyet göstermektedir. Ancak idrakli insan bunların hepsinden yararlanabilmektedir.

Bu hususta faydalı olur düşüncesiyle kısa bir bilgi daha ilâve edelim.

İblis. (Cenab-ı Hakk'ın emrine isyan ettiğiinden rahmetinden kovulmuş, şerleri ve muzır şeyleri temsil eder ve ateşten yaratılmıştır. Bütün melekler Cenab-ı Hakk'ın emriyle Hazret-i Âdem'e secde ettiği halde Şeytan: "O, topraktan yaratılmıştır, ben ateşten yaratıldım. Ben ondan daha kıymetli ve yükseğim" diye kibirlenerek, Cenab-ı Hakk'ın emrine karşı gelmiş ve Hazret-i Âdem'e secde etmediğinden, Allah'ın rahmetinden kovulmuştur. (Melâikelere şeytanlar musallat olmadıkları için, terakkiyatları yoktur. Makamları sâbittir, değişmez-tebeddül etmez. Keza, hayvânâtın dahi, şeytanlar musallat olmadıkları için, mertebeleri sâbittir, nâkıstır. Âlem-i insaniyette, ise; merâtib-i terakkiyât-yükselme ve tedenniyât-alçalma, nihayetsizdir. Nemrutlardan, firavunlar dan tut, tâ siddikin-i evliya ve enbiyaya kadar gâyet uzun bir mesâfe-i terakki var. İşte kömür gibi olan ervâh-ı sâfileyi-süfli, elmas gibi olan ervâh-ı âliyeden temyiz ve tefrik için, şeytanların hilkiyle ve sırr-ı teklif ve ba's-i enbiya ile, bir meydan-ı imtihan ve tecrübe ve cihad ve

müسابaka açılmış. Eğer mücahede ve müسابaka olmasaydı, mâden-i insaniyetteki elmas ve kömür hükmünde olan istidatlar, beraber kalacaktı. Alâ-yı illiyindeki Ebu Bekir-is Sıddık'ın ruhu, esfel-i sâfilindeki Ebu Cehil'in ruhuyla bir seviyede kalacaktı. Demek şeyatin ve şerlerin yaratılması, büyük ve küllî neticeye baktığı için, icadları şer değil, çirkin değil; belki su-i istimalâttan-kötü kullanıştan ve kesb-kazanç denilen mübaşeret-i hususiyeden gelen şerler, çirkinlikler, kesb-i-kazanç insana aittir, icad-ı İlâhîye ait değildir. M.) Bu mevzuya dair tafsilât: Risale-i Nur Külliyyatından "Lem'alar" adlı eserin 13. Lem'asındadır.

"kovulmuş şeytanın sözü değildir." Bu ifade gerçekten çok dikkat çekicidir, yukarıdaki özet bilgileri bu hali daha iyi anlayabilmemiz için vermeğe çalıştım. Cenâ-ı Hakk kelâm-ı İlâhisinde zaman, zaman kasem-yeminler etmektedir, yemin edilen şeylere zâhiren bakıldığında küçük küçük şeyler olduğu görülür, ancak sokaktaki oynayan çocuklar bile yeminlerini en değerli ve kutsal saydıkları şeyler üzerine yaparlar. Demek ki, bizim küçük, küçük gördüğümüz ve üzerlerine yemin edilen varlık veya kimlerin bâtin-î hakikatlerinin ne kadar yüce olduğunu anlamamız gerekmektedir.

Bu Âyet-i Kerîmenin hakikatini ve ehemmiyetini daha iyi anlayabilmemiz için bu bilgilere ihtiyaç olduğundan özetle kaydetmeye çalıştım.

(81/25) **"Ve O (Kur'ân), "kovulmuş şeytanın sözü değildir."** Bu ifade den, **"mudil"** isminin ilim ve kelâm sıfatının ve ulaştırıcısı olan (**şeytanın**), diğer yönden, **"hâdi"** isminin ilim ve sıfatının ulaştırıcısı olan peygamberân hazarâtı ile, insanlar üzerinde yaklaşık aynı tesirde olduğu anlaşılıyor. Cenâ-ı Hakk her iki ismine de aynı değeri verdiğini, **"kovulmuş şeytanın sözü"** diye eşdeğer gibi ifade edilmektedir ki, işin vahameti cidden çok ciddidir. Bu ifadeden anlaşılın **"mudil"** isminin zuhurlarına **"kovulmuş şeytanın sözü"** **"hâdi"** isminin zuhurlarına da

Allah kelâmının aktarıcıları olan "**Peygamber hazarâtının sözleri**" tesir etmektedir.

İşte o yüzden bu Âyet-i Kerîmeyi çok iyi idrak ederek hakikatini anlamaya çalışarak amel etmeye gayret eldim.

Not=Buhususta daha geniş bilgi (6 Peygamber 1 Âdem a.s.) kitabımızda bulabilirsiniz dileyen oradan da yararlanabilir.

﴿۲۶﴾ فَايْنَ تَذْهَبُونَ ﴿﴾

(Fe eyne tezhebûn.)

(81/26) "Öyleyse siz nereye gidiyorsunuz?"

Bu kadar açıklanan hakikatlerden sonra hâlâ bu yoldan emin olmadın mı? Nereye dönüp, gidiyorsun ki, zâten gidecek bir yerin de yoktur. Kişi bilse de bilmese de bütün işler Allah'a dönüçüdür. Aslında ne ayrı bir mekân ve nede ayrı bir mahal vardır, Kimin rabb'ı hası hangi esmâ ise ona dönecektir. Ancak kişi hayalinde başka yere gittiğini ve kabre gireceğini zanneder kabir dahi Hakk'ın maden mertebesinden toprak görünümünden başka bir şey değildir.

﴿۲۷﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿﴾

(În huve illâ zikrun lil âlemîn.)

(18/27) "O sâdece âlemler için bir zikirdir."

Sâdece dünyâ âlemi gibi bir ayırım yapmadan Cenâb-ı Hakk (c.c). bütün âlemleri içine alan bir ifâde kullanıyor. Bizim kendi varlık âlemimizde ne kadar ne varsa hepsi için Kûr'ân-ı Kerîm zât yollu bir hatırlamadır. İçinde bütün âlemlerin bilgisi vardır.

﴿٢٨﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

(Li men şâe minkum en yestekîm.)

(81/28) **"Sizden kim ki diledi, istikamet üzere olmayı."**

"yestekîm" her varlığın kendisi için olan programını ifâde etmektedir.

﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

(Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallâhu rabbul âlemîn.)

(81/29) **"Ve o dileyemez, ancak âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe."**

Bu âyeti kerîmelere bakılınca bireyin hükmü ortadan kalkmaktadır. Bu durumda günâh ve sevâp hükümleri neye göre olacaktır, sorusu hemen akla gelmektedir.

Her birerlerimiz Hakk yolunda isek eğer bu yola ne şekilde hangi düşünce ile girdiğimizi şöyle bir düşünürsek eğer muhakkak bir sebep buluruz. Ki bu sebepte dikkat edersek bizim irâdemiz dışında bize tesir etmiştir.

Bu nedenle kimse diğer kimselere karşı hiçbir şekilde gurur ve kibir yapmamalıdır. Örneklerini çok sık olarak görmekteyiz, kişi yeni namaza başlar başlamaz çevresindekilere hemen telkine başlar "hadi ya, siz daha başlamıyorsunuz" gibilerden. Bu konu çok önemli bir konudur, üstünde çok düşünmeliyiz ve ona göre hareket etmeliyiz.

Dünyâ sahnesinde oynanan ilâhî oyun öyle bir oyundur ki bütün bireyler ile de ilgilidir, kimse kendi kendine tek kişilik bir oyun oynamamaktadır, her bir varlığın diğerlerine olan irtibatı ile hep birlikte oynanan bir oyundur. Bu Âyet-i Kerîme'nin neler ifâde etmek istediğini anlayabilmemiz için

mertebeler açısından ifâdelerine bakmamız gerekmektedir
yoksa içinden çıkamayız.

Ef'âl mertebesi, zâhiren Âyet-i Kerîme'yi okuyan ve tefekkür etmeyen kelimeler ehli, âyeti kerîmeyi sâdece okuyup geçmektedir.

Esmâ mertebesi, bu aşamada tefekkür tam olarak hakıyla oluşmamıştır ancak bir önceki mertebeye göre duygusallık vardır. Âyeti Kerîme'nin üzerinde iyi niyetle biraz daha durulur ve beşeri bir tefekkür ile o hâl kabullenilir, Âyet-i Kerîme'nin neticesi düşünülmeden kabul edilir.

Sıfât mertebesi, bu mertebede Âyet-i Kerîme'nin içinde geçen "**minkum**" yani "sizden" ifâdesi izâfi olmakta ve görünmekte olan o varlıklar beşeri mânâ da olan "**sizler**" değilsiniz, olmakta ve bu "**minkum**" ortada olmayınca dileyende olmaz ve bu nedenle dileyemez. Görünen bizler aslında birer zuhur mahâlliyiz kendimize ait varlıklarımız yoktur.

Zât mertebesi, işte bu zuhurlara yani Cenâb-ı Hakk (c.c) kendini kendisine muhatab olarak hitap ediyor.

Her bir mertebeye itibarıyla olan bu ifâdeler diğer mertebenin hükmünü kaldırıcı değil tamamlayıcıdır.

Not=Mevzuumuzu biraz daha aydınlatması bakımından (İnsan Sûresi 76/30) da da benzer ifade vardır oradaki yazımızda buraya aktarmış olalım. İnşallah faydalı olur.

(Ve mâ teşâüne illâ en yeşâallâh, innallâhe kâne alîmen hakîmâ.)

(76/30) "**Ve Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Muhakkak ki Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir (hüküm ve hikmet sâhibidir).**"

Allah dilemedikçe bu âlemde bir şeyin olması mümkün değildir. Konuya bu açıdan ve bu Âyet-i Kerîme'nin ifâdesi ile baktığımız zaman çok değişik bir yaşam sistemi ortaya çıkmaktadır.

Allah (c.c) evvelâ istemeyi veriyor ve istetiyor, sende zannediyorsun ki **"ben istiyorum"**. Allah (c.c) *vermeyi dilediği için istemeyi vermiştir.*

Zâhiri şeriat yönüyle bu Âyet'in hükmü çok fazla dikkate alınmıyor çünkü orada kişinin varlığı, birimsel kimliği esastır çünkü çokluk âlemdir. Günah ve sevap hükmü içerisinde kul ve mâbud anlayışı ile ikilik üzerine bir sistem vardır. Ef'âl mertebesi îtibarıyla birimsel varlıklarımız mevcûd olduğu için herbirerlerimiz mükellefiz.

*Bir yukarda ki, (76/29) uncu "Âyet-i Kerîme" de bahsedilen hüküm budur. **"kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder (edinir)."** Bu yaşantıda **"dileme"** kula aittir.*

Ve bu Âyet-i Kerîme'nin hedefi bu anlayış içerisinde yaşayan kişiler değil en az esmâ mertebesinde olan kişilerdir. Esmâ mertebesine ulaşmış olan kişinin artık ortada birimsel bir kimliği kalmamıştır. Tabiat zindanından kurtulduğu için artık oranın hükümleri geçerli değildir. Bu nedenle açıkça **"sen"** yoksun ve **"isteyemezsin"** denilmektedir. Ve ortada bir dilek var ise de Cenâb-ı Hakk (c.c) o dilek **"Biz'den"** geliyor demektedir. Esmâ mertebesine ulaşarlarda ebrâr zümresindedir.

Bizler ebrâr zümresine ulaşamamış isek ve ef'âl mertebesinde yaşıyor isek her şeyi kendimize bağlarız.

Bu Âyet-i Kerîme'nin her mertebeden bir zuhur ve yaşantısı vardır, tefsirlerde bu hususta geniş bilgiler verilmiştir araştırmalarda yarar vardır. Bu Âyet-i Kerîme' hakkında daha geniş bir anlayışa ulaşmak büyük bir eğitim ve zevk işidir. Kişinin kendi vicdanın da kendi hakikatinde kendi gerçek kimliğini bulduğunda o da Hakk'ın ta kendisi olduğunda tabii ki o kişinin dileyeyeceği bir şey yoktur Hakk onun namına ondan dilemiş kişi bir şey dilememiştir. Ancak

daha o zaman henüz bâtinî mânâ da da ikilik olduğundan **"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz"** hükmü geçerlidir.

Bunun üstünde diğer bir anlayışta ise, kişi gerçek mânâ da kendinin hakkanî varlığını bulduğunda, o zaman sadece kendinde kendi vardır, ve o mertebesi itibariyle dileyen kendi varlık mülkünde Hakk'an-î olarak sadece kendisidir. Çünkü burada bireyler olan **(siz)** kalkmıştır sadece **"ene"** olan **"ben"** kalmıştır ve dileyende kendi kendinde kendi dileğini ortaya çıkaran kendisidir. Diğer yönden, **(siz)** dileyemezsiniz hükmü kendi hakikatinden kendi zâhirine-zuhurundur. Bu mevzu (kazâ ve kader bahsi ile de ilgili olduğundan bunların gerçek anlamda bilinmeside bu Âyet-i Kerîme'nin anlaşılacak yaşanmasında büyük faydası olacağı açıktır. Bunlar *"kesret ve lâf âlemlerinin yaşantıları"* değil, **"Alîm ve Hakîm"** isimlerinin hakikatleri ile yaşanacak idrak ve anlayışlardır. Rabb'ımızdan bu hakikatlerin tahsilini niyaz ederiz.

(Heze min fazlı rabb'î) rabb'imize şükrederiz nihayet bu kitabımızda özetle böylece neticelenmiş oldu.

Perşembe Ramazanın yedinci günü.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

(Terzi Baba Tekirdağ) (26/07/ 2012)

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADİS :

- 2. VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
- 3. KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.
- 4. NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevî'î şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlerimizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

- 1. Necdet Divanı:**
- 2. Hacc Divanı:**
- 3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
- 4. Lübb'ül Lübb Özün Özü,**(Osmanlıca'dan çeviri):
- 5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"**
- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
- 7. İslâm, İmân, İhsân, İkân,** (Cibril Hadîs'i):
- 8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye,** (Osmanlıca'dan çeviri):
- 9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**

10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nın seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Deęmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:

37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. Namaz Sûreleri:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
61. Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı

- 64. Ölüm hakkında:**
- 65. Reşehatt'an bölümler:**
- 66. Risâle-i Gavsîyye:**
- 67. 067-Mülk Sûresi:**
- 68. 1-Namaz Sûrereleri:**
- 69. 2-Namaz Sûrereleri:**
- 70. Yahova Şahitleri:**
- 71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:**
- 72. İman bahsi:**
- 73. Celâl ve İkrâm:**
- 74. 2012 Umre dosyası:**
- 75. Gülşen-i Râz şerhi:**

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

- 81- 12- Terzi Baba-(1)**
- 82- 39- Terzi Baba-(2)**

Terzi Baba İnternet dosyaları-

- 83-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-**
- 84-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-**
- 85-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-**
- 86-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-**

87-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
88-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
89-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
90-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
91-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-
92-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
93-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
94-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
95-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
96-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-
97-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
98-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
99-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-
100-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -20-
101-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -21-
102-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -22-
103-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -23-
104-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -24-
105-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -25-
106-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -26-

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18

Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <[http:// necdetardic. org/](http://necdetardic.org/)>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>

Radyo adresi (form): <terzibaba13.com>

İnternet, MSN Adresi:

Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>

